

VARNINGAR I VÅRA DAGAR

FRAMTID UTAN ILLUSIONER

Under de senaste åren har världen bevitnat en rad katastrofer. Den ena förhärjande torkan, översvämningen, virvelstormen och jordbävningen har följt den andra. Tusentals människor har mist livet vid fruktansvärda olyckor till lands, sjöss och i luften. Millioner människor svälter ihjäl. Länder som Argentina, Brasilien och Mexiko har nästan gått bankrutt. Krig, folkresningar, överbefolkning och fortsatt naturskövling tvingar mänskligheten att blicka in i en farofylld framtid.

Många av dessa händelser har klart förut-sagts i Bibeln (Matteus 24:4-31; Lukas 21:25-28; Uppenbarelseboken 6:12-17; 16; 17; 18). **Gud har alltid varnat världen inför en stundande dom. Dessa händelser är följden av människornas ogudaktighet** (Jesaja 24:5-20; 46:9-10; Amos 3:7; Uppenbarelseboken 1:1).

LÄRDOMAR FRÅN DET FÖRFLUTNA

Gud förkunnade den kommande **Syndafloden** för Noa. Han berättade för Abraham och Lot att **Sodom och Gomorra skulle förgöras**. Han meddelade Moses om **plågorna i Egypten**. Dessa händelser skrevs ned som en varning till oss i dag, för att hjälpa oss att tydligt inse, att alla Bibels förutsägelser antingen gått i uppfyllelse eller kommer att göra det i framtiden. (1 Korin-tierna 10:6-12; 2 Petrus 2:5-9; Hebreerna 4:11).

Därför finner vi Guds bevakande varningsbuds-kap till oss, det sista släktet, framställda genom

DE TRE ÄNGLARNAS BUDSKAP

Dessa budskap läser vi i Uppenbarelseboken kapitel 14, skriven av Johannes. Detta är Guds sista maning till mänskligheten innan Jesu återkomst som kung och domare.

De innehåller den allvarligaste varning, som vi finner i Skriften om den annalkande domen.

1. „Frukta Gud och ge honom ära; ty stunden är kommen, då han skall hålla dom. Ja, tillbed honom som har skapat himmel och jord och hav och vattenkällor.“

2. „Fallet, fallet är det stora Babylon, som har givit alla folk att dricka av sin otukts vredes vin.“

3. „Om någon tillbeder vilddjuret och dess bild och tager dess märke på sin panna eller på sin hand, så skall han få dricka av Guds vredes vin, det som är iskänkt i hans vredes kalk, obemängt [outspätt]; och han skall bli plågad med eld och svavel i heliga änglars och i Lamets åsyn. Och när de så plågas, uppstiger röken därav i evigheters evigheter, och de har ingen ro, varken dag eller natt, de som tillbeder vilddjuret och dess bild eller som låter märka sig med dess namn“ Uppenbarelseboken 14:7-11.

Denna varning är livsviktig för varje person. Men hur kan vi undvika att tillbedja **vilddjuret** eller ta **dess märke**, om vi icke vet, vem eller vad vilddjuret och **dess bild** är? Bristande kunskap på detta område är livsfarlig. **„Det är förbi med mitt folk, därför att det ej får någon kunskap.“** Hosea 4:6 (jämför Jesaja 29:13-14).

Gud har emellertid lovat den uppriktige förståelse (Ordspråksboken 2:1-7; Daniel 12:4,10; Matteus 7:7-8).

„Så sant jag lever, säger Herren, HERREN, jag har ingen lust till den ogudaktiges död, utan fast-

mer därtill att den ogudaktige vänder om ifrån sin väg och får leva. Så vänd då om, ja, vänd om från era onda vägar; ty icke vill ni väl dö, ni av Israels hus?“ Hesekiel 33:11 (jämför 2 Petrus 3:10-11; Malaki 4:1-3).

VAD BETYDER VILDDJURET MED DET FARLIGA MÄRKET?

Innan vi studerar själva vilddjuret, måste vi förstå den historiska bakgrunden, som föregår vilddjuret. Bästa stället att börja på är i Daniels bok, som på ett storartat sätt förutsäger historien från 600-talet före Kristus och ned till ändens tid.

Förståelsen av sinnebilderna (symbolerna) i Bibels profetior har ej lämnats åt människors gissande. Profetior är historia skriven i förväg. Bibeln själv ger oss nyckeln till att förstå dem (2 Petrus 1:20).

I profetiorna symboliserar ett djur en kung eller ett kungadöme. Det står tydligt så i Dan. 7:17, 23: **„De fyra stora djuren betyder, att fyra konungar... ‘Det fjärde djuret betyder, att ett fjärde rike skall uppstå på jorden...“**

I Daniel 7:3 står det: **„Och fyra stora djur steg upp ur havet“. Havet eller vatten** står för folk, folkmängder, riken och tungomål. Uppenbarelseboken 17:15 (jämför Jesaja 8:7). I Daniel kapitel 7 ser profeten de kommande världsriken framställda som **djur**. Motsvarande beskrivning finner vi i Daniel 2:27-45, där bildstodens olika kroppsdelar på ett träffande sätt åskådliggör världshistoriens förlopp.

LEJONET

„Det första liknade ett lejon...“ Daniel 7:4 (jämför Daniel 2:37-38). Detta åsyftar **Babyloniens världsrike** (608-538 f.Kr.), som regerade oinskränkt på Daniels tid. I Pergamon-muséet i Berlin kan man fortfarande beundra det bevingade lejonet som ett historiskt vittne från den tiden.

BJÖRNE

„Sedan fick jag se ännu ett djur, det andra i ordningen; det var likt en björn, och det reste upp sin ena sida, och det hade tre revben i sitt gap, mellan tänderna. Och till det djuret blev så sagt: ‘Stå upp och sluka mycket kött.’“ Daniel 7:5. Detta djur äger samma betydelse som bröstet och armarna av silver i Daniel 2:32,39. Det representerar riket **Medien-Persien**, som avlöste det babyloniska riket (538-331 f.Kr.). Det var en dubbel-monarki, där mederna regerade först, och senare perserna. De två armarna på bildstoden och björnen, som reser sig upp med ena sidan, understryker denna sida av profetian. Den ena parten skulle vara starkare än den andra. De tre revbenen står för länderna Babylonien, Lydien och Egypten, vilka övervanns av Medien-Persien.

PANTERN

„Därefter fick jag se ett annat djur, som liknade en panter, men på sina sidor hade det fyra fågelvingar; och djuret hade fyra huvuden, och valde blev givet åt det.“ Daniel 7:6. Detta djur finner vi omtalat i Daniel 2:32,39. Det var under Alexander den Stores regerande i det **grekiska väldet** (331-168 f.Kr.), som perserna drevs ut. Då han dog, blev hans kungadöme delat i fyra delar, som symboliseras genom de fyra huvudena (Makedonien, Trakien, Syrien och Egypten).

DET FJÄRDE DJURET

„Därefter fick jag i min syn om natten se ett fjärde djur, övermåttan förskräckligt, fruktansvärt och starkt; det hade stora tänder av

järn, det uppslukade och krossade, och vad som blev kvar trampade det under fötterna; det var olikt alla de förra djuren och hade tio horn.“ Daniel 7:7. Änjo finner vi detta djur i Daniel 2:33, 40. Det fjärde riket, vilket följde på det grekiska, var **Romarriket** (168 f.Kr.-476 e.Kr.). Det var så olikt alla de andra djuren, som Daniel hade sett i sin syn, att han inte kunde beskriva det. De **„tio hornen“** i Daniel 7:24 representerar **„tio konungar, som skulle framstå ur detta rike“**.

Det är ett historiskt faktum, att Romarriket föll år **476 e.Kr.** och i dess ställe framstod de tio nya rikena, de tio germanska stammarna, som i dag utgör Väst-Europas länder. Daniel 7:7 motsvaras av Daniel 2:41-42. Där symboliseras de med tår. Dessa var följande stammar: 1. Alemanner-na (Tyskland), 2. frankerna (Frankrike), 3. anglosaxerna (Stor-Britannien), 4. burgunderna (Schweiz), 5. västgoterna (Spanien), 6. hunnerna (Portugal), 7. lombarderna (Italien), 8. **herulerna**, 9. **vandalerna**, 10. **östgoterna**.

DET LILLA HORNET

„Men under det att jag betraktade hornen, fick jag se, hur mellan dem ett annat horn sköt upp, ett litet, för vilket tre av de förra hornen blev bortstötta; och se, det hornet hade ögon lika människoögon och en mun, som talade stora ord.“ Daniel 7:8

De olika kännetecknen på det lilla hornet:

1. Det sköt upp **„mellan“** mellan de tio hornen (kungadömena), och **tre** av de första hornen blev bortstötta under dess kamp om makten.

2. I Daniel 7:24 står det, att det lilla hornet skulle uppstå **efter** de tio hornen. Det finns bara en makt i historien, som detta stämmer in på. I Rom, i själva kärnan av det söndrade riket, framträdde påvedömet, den Katolska Kyrkan styrd av en man, efter **476 e.Kr.** I dess strid om makten blev **tre** av de gotiska stammarna (**herulerna, vandalerna och östgoterna**) **„bortstötta“**. Genom en befallning från den östromerske kejsaren Justinianus (Codex Justinianus) insattes den romerske biskopen som alla kristna kyrkors överhuvud år **533 e.Kr.** Då den sista av de arianska stammarna (östgoterna) vägrade att lyda denna befallning, tillintetgjordes och jagades de ut ur Rom av den kejserlige generalen Belisarius år **538 e.Kr.** Det var också vid denna tidpunkt, som det påvliga Rom fullt och fast grundade sin politiska makt, vilken det skulle bevara under en viss tidsrymd. Denna tidsperiod var **förutsagd i profetiorna** (se förklaring senare).

3. I Daniel 7:25 heter det, att han skulle **„föröda den Högstes heliga“**. Detta åsyftar den stora förföljelsen av de kristna. Ingen historiekännare skulle förneka att även detta fann sin uppfyllelse i påvedömet. Den förfärliga förföljelsen under mörka Medeltiden (bål, processer mot kättare och korståg) är väl känd och har sannerligen färgat historiens blad mörka.

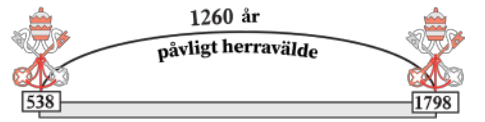
4. Vidare står det: **„han skall sätta sig i sinnet att förändra heliga tider och lagar“**. Påvemakten har faktiskt sökt ändra Guds och universums grundlag, de tio buden. Den har tagit bort **det andra budet** i sin Katekes, budet som **förbjuder tillbedjan av bilder**. Den har också gett sig på det **fjärde budet, helighållandet av sabbaten** (det enda bud, som har med **tid** att göra), genom att förmä de kristna att helighålla den första veckodagen (jämför med 2 Tessaloniker 2:3-4; Psaltaren 94:20).

Han har sökt att förändra **„tiden“** för tillbedjan. En falsk dag för tillbedjan instiftades alltså. I stället för den **sjunde dagens** oföränderliga sabbat

(se 2 Moseboken 20:8-11; 31:13,16-17; Hese-kiel 20:12; Jesaja 56:2-3,6-7; Psaltaren 89:35; Heb 4:1-11; Jak. 2:10), som hölls av Kristus och apostlarna (Lukas 4:16; Matteus 24:20; Apostlagärningarna 13:42; Heb 4:10-11) infördes den första veckodagen (den hedniska soldagen eller söndag). Gud hade aldrig sagt, att den dagen skulle helighållas. Han hade varnat Sitt folk för att godta denna dag för tillbedjan (Uppenbarelseboken 14:9-11; 16:2; 19:20; se Hesekiel 8:16-18).

5. „Och det fick en mun sig given, som talade stora ord och vad hädiskt var... Och det öppnade sin mun till att föra hädiskt tal mot Gud, till att häda hans namn och hans tabernakel och dem som bor i himmelen." Uppenbarelseboken 13:5-6 (jämför Daniel 7:8,25; 11:36; 2 Tessaloniker 2:3-4). Hur begreppsbestämmer (definierar) Bibeln hädelse? Under en sammansvärjelse mot Jesus beskylldes Han för hädelse „därför att du hädar och gör dig själv till Gud" Johannes10:33. En annan form av hädelse finner vi i Lukas 5:21: „Vad är denne för en, som talar så hädiska ord? Vem kan förlåta synder utom Gud allena?" Båge formerna av hädelse passar in på påvedömet. („På denna jord står vi i stället för Gud Allsmäktig." Påve Leo XIII:s rundskrivelse, 20 juni, 1894). Påven kallas ofta för „Helige Fader", trots att Jesus förbjudit oss att tilltala någon människa så (Matteus 23:9). Detta är förbehållet Fadern i himmelen (Johannes 17:11).

6. I Daniel 7:25; 12:7 och Uppenbarelseboken 12:14 är till och med perioden för påvedömet herravälde förutsagt som **tre och en halv tider**, i Uppenbarelseboken 11:2 och 13:5 som **42 månader**, och i Uppenbarelseboken 11:3 och 12:6 som **1260 dagar**. Bibelns måttstock för profetiska tidslängder, som sätter likhetstecken mellan **en dag och ett år** (Hesekiel 4:6 och 4 Moseboken 14:34), klargör, att i alla dessa hänvisningar åsyftas samma tidsperiod på 1260 år. En „tid" var, enligt deras förståelse, ett år. På den tiden räknade man i månår, som var 360 dygn på ett år. En mån-månad var 30 dagar lång (se tiden för syndaflo den i 1 Moseboken 7:11,24; 8:4 - här har vi 150 dagar på fem månader). I överensstämmelse härmed finner vi, att 3½ tider (3½ år) gånger 12 månader ger 42 månader, och 42 månader multiplicerat med 30 dagar ger 1260 dagar, eller 1260 verkliga år i historien. Vi ser, att denna profetiska tidsrymd faktiskt gick i uppfyllelse i påvedömet historia. Det östgotiska rikets slutliga undergång omkring år **538 e.Kr.** (vilket var den sista makt eller „horn", som motstod Rom) **erkänns allmänt som början av påvedömet politiskt förhärskande ställning.**

När vi räknar 1260 år framåt från denna historiska period, kommer vi till **1798 e.Kr.** Det året tillfångatogs påven Pius VI av den franske generalen Berthier. Påve Pius VI dog i fångenskap. Följande förutsägelse hade därmed uppfyllts: „Den som för andra bort i fångenskap, han skall själv bli bortförd i fångenskap" Upp 13:10. Sedan den tiden och till dags dato har påvedömet inte haft ett så klart herravälde eller så stort inflytande. Ett demokratiskt statsskick upprättades och Rom blev en republik. Därmed var påvedömet politiska makt bruten - exakt efter 1260 år, såsom profetian hade förutsagt. I Uppenbarelseboken 13:1-10 beskrivs påvedömet makt kortfattat. Det framstod ur det hedniska Rom och styrde under 1260 år, tills det slutligen blev dödligt sårat.

7. I Upp 13:3 står det: „Och jag såg ett av dess huvuden vara som sårat till döds, men dess dödssår blev läkt. Och hela jorden sågs med förundran efter vildjuret." Detta visar klart, att denna makt kommer att existera till Kristi återkomst. (Jämför Daniel 7:21-22.)

8. Under perioden när dödssåret läks och makten återvinns uppträder det ett nytt vilddjur: „Och jag såg ett annat vilddjur stiga upp ur jorden; det hade två horn, lika ett lamms, och det talade såsom en drake. Och det utövar det första vildjurets hela myndighet i dess åsyn. Och det kommer jorden och dem som bor därpå att tillbedja det första vildjuret, det vars dödssår blev läkt." Uppenbarelseboken 13:11-12.

VILKEN MAKT BESKRIVS HÄR?	
Symbolerna:	Betydelsen:
1. Stiger upp ur jorden (Upp.13:11).	1. Uppstår i ett nytt eller nästan obebott land.
2. Framträder när vildjuret från havet faller (1798 e.Kr.,Upp.13:1,3,10).	2. Blir en nation ungefär vid den tid, när påvedömet faller (1763-1800).
3. Har två horn som ett lamm (Upp. 13:11).	3. Två kristliga regler ger det styrka (medborgerlig och religiös frihet).
4. Har inga kronor på hornen (Upp. 13:11).	4. Ingen monarki, utan en typ av republik.
5. Utövar det första vildjurets makt (Upp. 13:12).	5. Blir en skräckinjagande världsmakt, om än inte den starkaste.

Bara en makt i historien uppfyller dessa fem profetiska särdrag, nämligen Amerikas Förnta Stater, som förenades under åren 1763-1800. Vi ser av **Uppenbarelseboken 13:11-18**, att det började med en ödmjuk natur, men det kommer att växa till att bli en härskande världsmakt vid världens slut. **Bibeln profeterar att Amerika kommer att göra en „bild åt vildjuret" som kommer att tvinga människorna att „tillbedja" vildjuret, vars dödssår har läkts. Denna bild är en exakt kopia av hur påvedömet var under de 1 260 år då det regerade.** Den beskrivna tillbedjansformen visar tydligt, att här åsyftas en religiös-politisk makt.

I Daniel 3:5,10,14,18,28 sägs det klart att religiöst ärande av människors bilder och maktsymboler är lika med avgudadyrkan och ett brott mot det andra budet. (2 Moseboken 20:4-6). Söndagshelgd är en symbol på makt, en bild på påvedömet auktoritet att instifta sina egna lagar (**se nedan rörande katolsk auktoritet ur deras egna källor!**).

Profetian uppenbarar att Amerika kommer att genomtvinga söndagshelgd („vildjurets märke") genom att framställa en „bild". **Denna bild är inget annat än den avfallna protestantismen, en ekumenisk förening av kyrkorna, som kommer att göra gemensam sak med regeringarna, för att genomdriva religiösa lagar.** Hela världen kommer att åtlyda lagen om söndagshelighållande. (Se boken „Nationella Söndagslagar".) Påvedömet är stolt över, att man - som man tror - förmått ändra de tio buden, Guds lag. Detta kommer att bli den avgörande frågan i framtiden, en fråga om liv eller död (Uppenbarelseboken 13:14-15): att lyda Gud eller människobud. (Malaki 4:1-2; Uppenbarelseboken 16:2.)

Påvedömet hävdar, att den mänskliga förändringen av sabbaten till veckans första dag var påvemaktens gärning och är „märket" på dess auktoritet i religiösa sammanhang (jämför Daniel7:25): „Söndagen är en katolsk inrättning, och kraven på dess helighållande kan endast försvaras på grundval av katolsk auktoritet... Ingenstans i den Heliga Skrift finner vi en text, som rättfärdiggör förändringen av tillbedjan, från Bibelns varje vecka återkommande dagen för offentlig gudstjänst, till den första veckodagen." (Catholic Press, Sydney, 25 augusti, 1900.)

„Vi håller söndag i stället för lördag, **därför att Katolska Kyrkan**, på kyrkomötet i Laodicea år 364 e.Kr., **överförde lördagens helighet till söndagen.**" („The Convert's Catechism of Catholic Doctrine", av P. Geiermann, ett verk, som fick den apostoliska välsignelsen av påve Pius X den 25 januari, 1910.) „Det var en glädje för Guds församling att man förlade sabbatens helighållande och högtid till söndagen." („The Published Roman Catechism", sidan 247, efter beslutet vid Trento-konciliet, på order av påve Pius V.) „Sjundagedssabbaten hölls av Kristus och apostlarna och helighölls av de första kristna samt erkändes som sabbat till sitt avskaffande vid Laodiceamötet. Detta kyrkomöte avgjorde först frågan om Herrens dag och **förbjöd därefter helighållandet av sjundagedssabbaten med hot om bannlysning.**" (William Prynne, en berömd en

gelsk teolog, ur hans arbete „Dissertation on the Lord's Day", sidan 32.) „Sabbaten, som är den mest kända dagen från lagen, förändrades till Herrens dag. Den upphörde icke på grund av någon befallning från Kristus (ty Han säger själv: Jag har inte kommit för upphäva lagen, utan för att fullborda den) utan **på grund av kyrkans auktoritet har den förändrats.**" (Årkebiskopen av Reggio, predikan den 18 jan. 1562, „Mansi XXIII", sidan 526.) „Det var den heliga Katolska Kyrkan, som förändrade vilodagen från lördag till söndag, första veckodagen... Vilken kyrka visar hela världen lydnad? Protestanterna... hävdar sig hysa stor vördnad för Bibeln, och ändå erkänner de den Katolska Kyrkans auktoritet genom att helighålla söndagen. **Bibeln säger:** 'Tänk på sabbatsdagen, så att du helgar den', men **Katolska Kyrkan säger:** 'Nej, håll den första veckodagen helig!' och hela världen lyder den!" (Fader Enright den 15 dec., 1889.) „Fråga: Hur kan Du bevisa, att kyrkan har makt att instifta helgdagar? Svar: Genom det faktum att den har förändrat vilodagen till söndag, vilket protestanterna medger. Därigenom motsäger protestanterna sig själva, när de strängt håller söndagen men underlåter att fira de flesta av de andra högtider, som är påbjudna av samma kyrka." (Från „Abridgement of Christian Doctrine", av H. Tuberville, Donay-Kellog, 1649, sidan 58.)

9. I Uppenbarelseboken 13:18 finner vi ett annat tecken, vildjurets tal: „den som har förstånd, han räknar ut betydelsen av vildjurets tal, ty det är en människas tal. Och dess tal är **sex hundra sextiosex.**" En av påvens offentliga titlar är: „Vicarius Filii Dei", som översatt betyder: „Guds Sons Ställföreträdare".

Som svar på en läsarfråga, säger den katolska tidningen „Our Sunday Visitor" för 18.4.1915: „De ingravade bokstäverna på påvens mitra (hellre: Tiara) är följande: 'Vicarius Filii Dei.'" **Denna beteckning** (som i sig själv är hädelse, då den sätter påven ovanför den Helige Ande (Joh

16:12-15; 14:26; Rom 8:26), som är Kristi sanne representant på jorden) **är vildjurets namn** (vers 17). Enligt upplysningarna i vers 17 och 18 ser vi att talet för dess namn är **666**. Eftersom bokstäverna på latin har olika talvärden, behöver vi bara lägga ihop dem. Detta är profetian, som utpekar „**Anti-Krist**" (Jämför 2 Tess 2:3-12; 1 Johannesbrevet 4:3; 2 Johannesbrevet 7; Rom 8:3). Det grekiska ordet „**Anti-Krist**" betyder EN „som sätter sig själv i Herrens Smordes ställe (av anti - i stället för, och crio - smorde)" (tystt konkordans-NT, sidan 371). Med andra ord är Anti-Krist en föregiven representant för Kristus - precis det som påven säger sig vara! Om påven skulle presentera sig själv på Nya Testamentets språk, måste han säga: „**Jag är Anti-Krist!**"

Efter Sin himmelsfärd är Jesus Kristus den ende sanne Översteprästen i den himmelska helgedomen, „en överstepräst... [som gör] tjänst i helgedomen, det verkliga tabernaklet, som Herren själv och inte en människa har rest upp." Heb8:1-2 (danska Bibeln). Här banar Jesus dagligt vägen till Sin Faders nådatron för oss genom Sitt blod (Joh 14:6,13-14; Rom 8:34). Vi kan när som helst komma fram inför Honom med våra böner utan mänsklig förmedling, bara genom att tro och lita på Kristi försonande blod. (Heb 4:14-5:10; 7:25; Matteus 6:6-15). Lärn om ännu en medlare, det må vara en människa eller „döda helgon", är en bild på „vildjurets hädelse" mot Gud och „hans tabernakel", som är till för försoning i himmelen, enligt Uppenbarelseboken 13:6. (Jämför Daniel 8:11-14 och 12:11 - här beskrivs detta förhållande som „förtrampandet av... helgedom" eller som „förödelsens styggelse".)

VILDDJURETS MÄRKE

Detta är inget synligt tecken, som påtvingas varje människa mot hennes vilja. Om man ej kunde vägra att motta märket, vore Guds varning mot att godta det helt meningslös. De som vägrar att ta emot **vilddjurets märke (tecknet på auktoritet eller tillhörighet)**, beskrivs som:

.... dem som håller Guds bud och bevarar tron på Jesus¹. Uppenbarelseboken 14:12. Det är dessa, som erhållit Guds insegel (Uppenbarelseboken 7:3-4; 14:1), och de har segrat över vilddjurets märke (Uppenbarelseboken 15:2; jämför med Daniel 3). Vilddjurets märke innefattar överträdelse av Guds bud (jämför Jakob 2:10), ty Guds insegel, Guds tecken på auktoritet, återfinns i de tio buden (se nedan).

Vilddjurets märke kommer att tas emot på pannan eller på handen (se Uppenbarelseboken 13:17; 14:9). Pannan symboliserar tankeförmåga (tro, vetande). Handen symboliserar människans gärningar (hållande av eller brott mot de tio buden). Detta visas också i 5 Moseboken 11:8, 18 (jämför 5 Moseboken 13:1-6). Där talas det om att hålla **alla** de tio buden.

Var och en, som förstår det fjärde budets krav och giltighet och ändå förkastar det och i stället ärar vad Rom har instiftat som sitt tecken på myndighet, godtar därigenom tecknet på tillhörighet med Rom - vilddjurets märke. Inte förrän söndagslagen trätt i kraft, alltså när människorna kommer att välja mellan Guds bud och människors bud. Först då kommer de som fortsätter i överträdelse att motta vilddjurets märke. För den ärlige söndagsakttagaren gäller följande: **„Med sådana okunnighetens tider har Gud hittills haft fördrag, men nu bjuder han människorna, att de alla överallt skall göra bättring.“** Apg 17:30

GUDES INSEGEL

Ett tecken eller insegel (sigill) i Bibeln betyder samma sak. (Rom 4:11.)

Ett officiellt sigill måste uppvisa tre ting:

1. Namnet på lagstiftaren - t.ex. Carl XVI Gustaf
2. Hans offentliga ställning - t.ex. konung
3. Territorium - t.ex. Konungariket Sverige.

Guds insegel hänger ihop med Hans lag och finns i det fjärde budet (2 Moseboken 20:8-11): **„Tänk på sabbatsdagen, så att du helgar den. Sex dagar skall du arbeta och förrätta alla dina sysslor; men på den sjunde dagen är HERRENS, din Guds, sabbat; då skall du ingen syssla förrätta, ej heller din son eller din dotter, ej heller din tjänare eller din tjänarinna eller din dragare, ej heller främlingen, som är hos dig inom dina portar.“**

Ty på sex dagar gjorde HERREN himmelen och jorden och havet och allt vad i dem är, men han vilade på sjunde dagen; därför har HERREN välsignat sabbatsdagen och helgat den.“ (Jämför 1 Moseboken 2:13,17-18.)

Trots att alla buden är lika viktiga i Guds ögon (Jakob 2:10), finner vi Guds insegels märke endast i det fjärde budet:

1. Guds namn: **„Herren, din Gud“**
2. Titel: **„Skapare“**
3. Territorium: **„Himmelen och jorden och havet och allt vad i dem är.“**

Bibeln talar om sabbaten som Guds **eviga** sigill: **„Min sabbat skall ni hålla, ty den är ett (evigt) tecken mellan mig och er samt era efterkommande, för att ni skall veta, att jag är HERREN, som helgar er.“** 2 Moseboken 31:13 (tyska Bibeln; jämför verserna 16 och 17; Hesekiel 20:12, 20).

Jesus säger: **„Ni skall icke tro, att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har ej kommit för att upphäva, utan för att fullborda. Ty sannerligen säger jag er: Intill dess himmel och jord förgås, skall inte den minsta bokstav, icke en enda prick av lagen förgås, förrän det allt har fullbordats.“** Matt 5:17-18.

Det var en, som kom till Jesus och frågade honom: **„Mästare, vad gott skall jag göra för att få evigt liv?“** Jesus svarade: **„Vill du ingå i livet, så håll buden.“** ... **„Du skall icke dräpa, Du skall icke begå äktenskapsbrott, Du skall icke stjåla, Du skall icke bära falskt vittnesbörd...“**

Matteus 19:16-19.

Den sjunde dagens sabbat är en väsentlig del av Guds lag, **en påminnelse varje vecka om att Jesus är vår Skapare och Frälsare.**

„I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. ... Genom det har allt blivit till, ... Och Ordet blev kött och tog sin boning ibland oss ...full av nåd och sanning.“ Johannes 1:1-3,14.

Liksom den åt israeliterna vid intåget i Kanaans land utlovade vilan, så är sabbaten en påminnelse om den utlovade „sabbatsvilan“ vid intåget i det utlovade himmelska Kanaan (2 Petrusbrevet 3:13; Heb 11:10,39-40; Upp 21:2). Ända sedan syndafallet i Edens lustgård har människan vandrat **6000** år i „den mänskliga historiens ödemark“ (Heb 3:10-19; 4:1-11; jämför 5 Moseboken 4:1-2; 1 Kor 10:11-13). Vid slutet på denna vandring, när Jesus kommer igen, kommer de att få del av den utlovade „sabbatsvilan“.

Om man gör sig omakett att lägga ihop tidsperioderna för varje nämnt släkte, som är anförd i Bibeln från Adam, blir slutsumman vid Kristi tid ungefär **4000** år (Se „Atlas der Weltgeschichte“, 1990, K. Thienemanns Verlag, Stuttgart-Wien). Härav ser vi klart, att vi står **vid slutet på det sjätte årtusendet av mänsklighetens historia**, såsom Gud har förutsagt den. Angående Kristi återkomst, säger Bibeln: **„...en dag är för Herren såsom tusen år och tusen år såsom en dag.“** 2 Petrus 3:8.

Inser Du nu: **„... han är nära och står för dörren?“** Matt 24:33.

I Nya Testamentet kallas Guds folk för det andliga Israel, som genom tro har mottagit en hjärtats andliga omskärelse. (Jämför med Koloserbrevet 2:11-12; Rom 2:28-29; Galaterbrevet 3:6-9,28-29; 5:6; 6:15; Rom 11:25; 1 Petrus 2:9-10.) Det nya förbundet med Kristus gör varje människa till en ny skapelse genom Kristi skapande makt. Genom profeten Jeremia förutsades just det: **„... Nej, detta är det förbund, som jag skall sluta med Israels hus i kommande dagar, säger HERREN: Jag skall lägga min lag i deras bröst, och i deras hjärtan skall jag skriva den, och jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk.“** Jeremia 31:31-33.

Som följd härav kommer Guds folk alltid att få upphöja Hans lag: **„Och draken vredgades än mer på kvinnan och gick åstad för att föra krig mot de övriga av hennes säd, mot dem som håller Guds bud och har Jesu vittnesbörd.“** Upp 12:17. Den rena kvinnan i profetierna symboliserar en ren församling, och skökan står för en fallen församling - jämför 2 Kor 11:2; Hesekiel 16; Upp 17:18.

Nu vet vi, vad som menas med de tre änglarnas budskap i Uppenbarelseboken 14:

1. De säger oss, att **domen**, beslutet om vårt eviga liv, **försiggår nu i himmelen** (Verserna 6-7).

2. De säger oss, att **även** protestantismen är fallen (vers 8) och har enligt Uppenbarelseboken 18:1-5: **„... blivit en boning för alla slags orena andar.“** Ängeln vädjar till envar uppriktigt kristen (Guds folk): **„Drag ut ifrån henne, mitt folk, så att ni inte gör er delaktiga i hennes synder och får er del av hennes plågor.“** Upp 18:4.

3. En synnerligen allvarligt menad och kärleksfull varning från Gud till hela världen: Alla, som kommer att tillbedja påvedömet och dess bild och ger efter för söndagshelighållande emot bättre vetande, kommer att få vilddjurets märke och som följd härav lida den eviga döden (Uppenbarelseboken 14:9-11).

4. Vers 12 visar oss den grupp människor, som inte mottager vilddjurets märke. **De håller alla Guds bud** (också sabbatsbudet angående den sjunde dagen jämför Apostlagärningarna 7:38) och äger Jesu tro.

BLIR DU FRIAD I DOMEN?

Den första ängeln talar om Guds dom, som skulle hållas i himmelen strax **före** Jesu återkomst (jämför Daniel 7:9-12; 2 Kor 5:10). Ty det måste ha avgjorts före Hans framträdande, vilka som skall uppstå till evigt liv och vilka av de levande, som skall odödliggöras vid Hans ankomst (1 Tess 4:15-17; Johannes 5:27-29; Upp 20:5-6). Dessutom talar Bibeln om en dom, som hålls i himmelen under de 1000 åren **efter** Kristi återkomst. Där skall alla de trofasta vara med om att döma de icke troende döda och de fallna änglarna (Daniel 7:22; 1 Kor 6:2-3; Uppenbarelseboken

20:4). Denna dom kommer att tillkännages och verkställas vid de ogudaktigas uppståndelse **efter** de 1000 åren (Johannes 5:29; Uppenbarelseboken 20:7-15).

De tio buden är den oföränderliga måttstocken vid den yttersta domen (Predikaren 12:13-14; Upp 11:19; Ps 89:35; Matt 7:21). Detta ses också av Jesu exemplariska leverne (Fil 2:5; Rom 15:5). Hans inställning: **„Att göra din vilja, min Gud, är min lust, och din lag är i mitt hjärta.“** Ps 40:9. (Jämför Joh 6:38; 4:34; Ps 40:7-9; Heb 10:9; Lukas 22:42.)

Vi beder visserligen i Herrens bön: **„Ske Din vilja“**, men blir Guds vilja förverkligad i våra syndfulla liv? Bibeln säger: **„Synd är överträdelse av lagen“** (1 Joh 3:4) och **„den lön, som synden giver, är döden“** (Rom 6:23).

Profeten säger även: **„Kan väl en etiopier förvandla sin hud eller en panter sina fläckar? Då skulle också ni kunna göra något gott, ni som är så övade i ondska.“** (Jeremia 13:23, jämför Rom 7:24). När vi betraktar våra egna liv förstår vi, att ingen genom egen kraft kan undfly Guds dom och den därpå följande eviga döden. Gud har dock ombesörjt en **utväg** för alla dem, som har varit under Satans träldomsok.

Denna utväg, som Guds kärlek har skapat, kallas för **„Jesus Kristus“**:

„Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan ha evigt liv.“ Johannes 3:16. Golgata står som ett minnesmärke över detta ofattbara offer, som var nödvändigt för att sona överträdelserna av Guds bud. Därför kan vi inte betrakta synden som något harmlöst (Romarbrevet 6:15).

Guds nådesoffer är inget billighetserbjudande. Det kräver Ditt samtycke och Din fullständiga överlåtelse till Gud. Jesus säger: **„Jag är vägen och sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig.“** Johannes 14:6. Genom Sitt liv har Jesus visat oss vägen till Fadern och det eviga livet.

GÅVOBOKSKUPONG

för en bok och en Bibelkursen (kryssa för)

Den Stora Striden

Denna bok på 668 sidor, är utgiven på 45 språk. Den beskriver hur Bibeln sprider ljus över historien, nuet och framtiden.

Sanningen för vår Tid?

Ny, gratis brevkolekurs, som stegvis lär Dig känna Bibeln bättre och visar ewaktheten hos dess förutsägelser om då-, nu-, och framtidens politiska, religiösa och miljöhändelser (gratis studiematerial!).

Namn: _____

Adr: _____

Postnr. & ort: _____

Var god sänd kupongen (eller en avskrift) till:

Freie Gemeinde Historischer Adventisten e.V.
Postfach 270209
13472 Berlin
TYSKLAND

Mail: post@fgha.de * www.fgha.de
www.freie-gemeinde-historischer-adventisten.de

Inga andra kostnader eller förpliktelser tillkommer!

HUR KAN VI TA EMOT EVIGT LIV GENOM KRISTUS?

Jesu svar är detsamma i dag som alltid: „**håll buden... och följ mig.**” Matteus 19:17-21; jämför 1 Petrus 2:21-25; Upp 14:4. Att vara Jesu lärjunge i dag betyder, att man studerar Kristi liv i den Heliga Skrift (Joh 5:39; 8:31-32), och att man lyder Hans Ord (Joh 3:36; Heb 5:8-9; 11:8; o.s.v.; Jakob 4:7; Rom 16:26). Den Helige Ande åstadkommer samma reaktion hos oss som på Pingstdagen, då folket ångrade sina synder och ropade ut: „**Vad skall vi göra?**” Petrus’ svar löd: „**Gör bättring!**” Apg 2:37-38. Vid ett annat tillfälle sade han: „**Gör därför bättring och omvänd er, så att era synder blir utplånade.**” Apg 3:19

Guds lag är liksom en spegel, som visar oss vår orenhet och synd (Rom 4:15; 3:20; 7:7). Synden vill Jesus tvätta bort med Sitt försonande blod. Därigenom väcks personens kärlek som svar på Guds kärlek.

Jesu sade om synderskan: „**Hennes många synder är henne förlåtna; hon har ju även visat mycken kärlek.**” Lukas 7:47. „**Vi älskar, därför att han först har älskat oss. ... Ty däri består (den gensvarande) kärleken till Gud, att vi håller hans bud; och hans bud är inte tunga.**” 1 Joh 4:19; 5:3. I vår kärlek till Kristus mottar vi kraft från Gud till att vinna seger över synden i våra liv - „**Älskar ni mig, så håller ni mina bud, och... Fadern... skall ge er en annan Hjälpare... sanningens Ande**” . Joh 14:15-17.

Kärleken och kraften från den Helige Ande, som vi har fått, gör det möjligt för oss att segra på samma sätt, som Jesus segrade (Joh 15:10; 1 Joh 5:4-5; Upp 3:21).

Genom Jesu Kristi, Guds Sons, människoblivande (Fil 2:5-8; Joh 16:28) kan vi vara säkra på, att Gud vet vilket slags kraft vi behöver, för att kunna uppfylla Guds lags krav och motstå frestelser från vår svaga köttsliga natur. „**Då nu barnen hade blivit delaktiga av kött och blod, blev också han på samma sätt delaktig därav, för att han genom sin död skulle göra dens makt om intet, som hade döden i sitt våld, det är djävulen, och göra alla dem fria, som av fruktan för döden hela sitt liv igenom hade varit hemfallna till trældom. ... Därför måste han i allt bli lik sina bröder, för att han skulle bli barmhärtig och den trogen översteprästs i sin tjänst inför Gud till att försona folkets synder.**” Heb 2:14-17 (vers 18: Tyska Bibeln).

”Fly för ditt livs skull!” 1 Moseboken 19:17

”Så mycket fastare står nu det profetiska ordet för oss, och ni gör rätt i att hålla er till det som till ett ljus som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan.”
2 Petrus 1:19

”Judarna där var mer öppna än de i Tessalonika. De tog emot ordet med all villighet och forskade dagligen i Skrifterna för att se om det kunde förhålla sig så.”
Apostlagärningarna 17:11

Skanna ”QR Code” och läs boken
”Den Stora Striden”

Vi kan endast motta denna kraft till seger över synd, om vi tror (Joh 6:28-29) på Jesu föredömliga rättfärdighet (ett syndfritt liv i en fallen natur, jämför Rom 8:3; Heb 4:15), och när vi i tro tar emot Hans offer i vårt ställe (Joh 3:16; 1:29).

Jesus dog inte för Sina egna synder - Han hade inga begått! Vi läser: „**Den som icke visste av någon synd, honom har han för oss gjort till synd, på det att vi i honom må bli rättfärdiga från Gud.**” 2 Kor 5:21 (jämför 1 Joh 3:5; Joh 8:46). Det betyder, att vi ångrar vårt orättfärdighet, erkänner den och vänder oss bort ifrån synden (synd är överträdelse av Guds bud) samt lyder Honom (Ordspråksboken 28:13; 1 Joh 1:6-10; 2:4; 3:3-10; 1 Petrus 2:21; Mat 10:34-39).

Tro och ånger är Guds gåvor till den, som söker dessa av uppriktigt hjärta. Gud skänker oss genom Sin Helige Ande bådadera, närhelst vi ger Honom tillfälle till det. Tro kommer av bekännelse och studium av Guds Ord (Rom 10:17). Jesus sade: „**Ni rannsakar skrifterna, därför att ni menar att ni i dem har evigt liv; och det är dessa, som vittnar om mig.**” Joh 5:39 (jämför Luk 24:25-27; Joh 2:22; Rom 16:26; Apg 17:11-12).

Studiet av Guds profetior, som exakt uppfyllts (angående den förutsagda världshistorien och Guds Sons framträdande), styrker tron på Guds frälsningsplan genom Jesus Kristus och lägger en säker trons grundval inför framtidens tilldragelser (2 Petrus 1:19-21).

När vi ärligt studerar Guds Ord, har vi utlovats en osynlig gudomlig lärare: „Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er. ... då skall han leda er fram till hela sanningen. ... ditt ord är sanning.” Joh 14:26; 16:13; 17:17.

De, som mot bättre vetande förkastar Guds erbjudande om nåd och inte lyssnar till sanningens ord eller läser och prövar ordet, kommer ej att motta trons frälsande kraft från Gud. De kommer slutligen att vara ibland dem, som går evigt förlorade (Jer 6:17-19; 9:12-15; Hosea 4:6).

„Men om någon av er brister i vishet, så må han utbedja sig sådan från Gud, som ger åt alla villigt och utan hårda ord, och den skall bli honom given.” Jakob 1:5. Jesus försäkrar oss: „**Bed, och ni skall få... Om nu ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, huru mycket mer skall icke då er Fader, som är i himmelen, ge vad gott är åt dem som beder honom!**” Matt.7:7, 11. Låt oss alltså bedja som David: „**Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta och giv mig på nytt en frimodig ande.**” Ps 51:12 (jämför med Ps 139:23-24).

Alla, som verkligen tror och beder, får uppleva detta: „**Allt förmår jag i honom som giver mig kraft, Jesus Kristus.**” Fil.4:13

Blott när vi följer Jesus av uppriktigt hjärta, och när vi litar på Honom som vår levande Frälsare, kan vi utveckla en karaktär som Hans och därigenom bli redo för Hans återkomst. „**Detta är det förbund, som jag skall sluta med dem i kommande dagar,**” säger han: „**Jag skall lägga mina lagar i ert hjärta, och i ert sinne skall jag skriva dem**” Heb 10:16 (jämför Jeremia 31:33).

Minns Du, att människans lydighet prövades med en frukt i Edens lustgård (kunskapens träd på gott och ont - 1 Moseboken 2:16-17)? I de sista dagarna kommer människans lydighet åter att bli prövad med ett särskilt bud från Gud (Jakob 2:10). Den förförande ormen frågade: „**Skulle då Gud hava sagt...?**”

Vilka katastrofala följder fick inte människosläktet inhösta av denna olydighet?! (1 Moseboken 3). I vår tid har Guds ärkefiende på nytt sätt tvivel i människors hjärtan beträffande ett entydigt bud från Gud genom att framkasta: „**Tar Gud det verkligen så allvarligt med sjundedagssabbaten?**”

När det uppdragas att söndagens helighållande inte är något annat än ett mänskligt påbud, må vi minnas Jesu ord: „**Rätt profeterade Esaïas om er, ni skrymtare... fåfängt dyrkar de mig, eftersom**

de läror de förkunnar är människobud.” Ni åsidosätter Guds bud och håller människors stadgar.” Mark 7:6-9.

Genom Sin profet Hesekiel har Gud förmanat Sitt folk: „**Ni skall icke vandra efter era fäders stadgar och inte hålla deras rätter [traditioner], ej heller orena er på deras eländiga avgudar. Jag är HERREN, er Gud; vandra efter mina stadgar och håll mina rätter och handla enligt dem. Och helighåll mina sabbater, och må de vara ett tecken mellan mig och er, för att man må veta, att jag är HERREN, er Gud.**” Hes 20:18-20; Jer 9:12-13.

Människobud och deras traditioner frigör oss icke från den kristna grundsatsen: „**Man måste lyda Gud mer än människor.**” Apg 5:29; 4:19.

Vilket blir Ditt beslut - Herrens sabbat eller den påvliga söndagen? (Jer 10:2; 1 Konungaboken 18:21; 1 Samueln 15:22-23). Den Helige Ande förmanar oss: „**Idag, om ni får höra hans röst, må ni icke förhärda era hjärtan.**’ ... Ty den som har kommit in i hans vila, han har funnit vila från sina verk, liksom Gud från sina. Så låt oss nu med all flit sträva efter att få komma in i den vilan (sabbaten), för att ingen må, såsom de, falla och bli ett varnande exempel på ohörsamhet.” Heb 4:7.10-11.

Blott de blir befriade och räddade, om vilka Bibeln säger: „**Här gäller det för de heliga att ha ståndaktighet, för dem som håller Guds bud och har Jesu tro.**” Upp 14:12.

Förfärliga plågor och straffdomar kommer snart att falla över de människor, som har mottagit vilddjurets märke, namnet eller vilddjurets tal, eller som tillbeger vilddjuret och dess bild (som underkastar sig en anti-kristlig religiös-politisk auktoritet), och som genom dessa gärningar har intagit en klar ståndpunkt mot Guds vilja och varning (Upp 13:16-18; 14:9-11; 16:2; 18; 19:19-21).

Detta budskap om domens stund får kanske någon att frukta. Men egentligen är det ett budskap om frälsning - ett budskap från en kärlekens Gud, som „**icke vill, att någon skall förgås, utan att alla skall vända sig till bättring.**” 2 Petrus 3:9.

Varje ärlig människa kommer att erfara att: „**HERRENS fruktan är begynnelsen till kunskap**” Ordspråksboken 1:7 (jämför Luk 12:4-5; 2 Moseboken 20:20). Fruktan väcks bara på grund av synden (Se 1 Moseboken 3:10-11). Sedan vi mottagit förlåtelse genom Guds kärlek i Jesus Kristus, upplever vi dock, att: „**Räddhåga finnes icke i kärleken, utan fullkomlig kärlek driver ut räddhågan... den som rädes är icke fullkomnad i kärleken. Vi älskar, därför att han först har älskat oss.**” 1 Joh 4:18-19.

Känslan av förtappelse (undergång) ersätts av försäkran om frälsning, och rädslan för Gud förvandlas till aktning och kärlek. Hopplösheten övergår i målmedvetenhet, och allmän fruktan i lycklig förväntan på Guds löftes uppfyllelse. **Guds erbjudande och tiden för ånger och omvändelse kommer endast att vara en kort tid till!** Använd denna tid till att allvarligt gå igenom Ditt eget tillstånd och vända om, eftersom nådatiden snart utgår, innan Kristus kommer igen. Tidens tecken säger oss, att vi lever i **världshistoriens sista timme!**

„**Men Herrens dag skall komma såsom en tjuv [överraskande för de ogudaktiga], och då skall himlarna med dånande hast förgås och himlakropparna upplösas av hetta och jorden och de verk, som är därpå, brännas upp. ... Därför... skall ni med all flit sörja för, att ni må för honom befinnas vara obefläckade och ostraffliga, i frid.**” 2 Petrus 3:10,14 (jämför Jes 55:6-9; Malaki 3:18; 4:1-3).

„**Änden på talet, om vi vill höra huvudsumman, är detta: Frukta Gud och håll hans bud, ty det hör alla goda människor till. Ty Gud skall dra alla gärningar till doms, när han dömer allt vad förborgat [dolt] är, evad [oavsett] det är gott eller ont.**” Predikaren 12:13-14.